

Premis nous per a la literatura juvenil

Enguany, a la nit de la Festa Literària de Cassà de la Selva s'instauren uns nous premis que estan destinats a la promoció de la literatura juvenil. El premi Cercamón. Un dels components d'aquest jurat és Miquel Pairoli i Sarrà, de 32 anys, veí de Quart, llicenciat en filologia catalana i que en l'actualitat treballa de periodista al Punt-Diari. Ha tingut diverses experiències com a crític literari i aquesta podria ser la causa que se l'hagi escollit com a membre del jurat. També havia estat membre del jurat als premis de Blanes i enguany va respondre afirmativament a la proposta que se li va fer des de la Colla.

—Quina opinió tens dels premis literaris modestos que proliferen arreu de Catalunya, com aquest de Cassà de la Selva?

—Els considero molt importants. En els pobles tot el que sigui una mobilització cultural és interessant i un premi literari és, a ben segur, un factor de mobilització cultural i més si és un premi que pot anar gafant una tradició. El premi de Cassà és important per això, perquè dona vida cultural al poble i la majoria de pobles ho necessiten.

—Encara que en la majoria dels casos els participants en els premis no siguin del mateix poble?

—De fet és lògic, ja que un premi literari ha de ser obert a tothom. Un poble de deu mil habitants, per exemple, per agafar un nivell mitjà, ha de tenir molts pocs escriptors. Perquè si en un país de sis milions d'habitants hi tenim una quantitat reduïda d'escriptors, estadísticament en un poble de deu mil encara menys.

—Has llegit les obres que es presenten al concurs Cercamón. Quina impressió n'has tret?

—De fet es tracta de literatura juvenil, ja que aquest concurs està dirigit a autors de quinze a divuit anys i dels nou autors que hi ha —hi ha més originals— n'hi ha un parell que destaquen sobre la resta. El nivell general és mitjà i no hi ha cap obra que et deixi molt parat, però això és lògic. Un concurs

d'aquest tipus és per a escriptors que s'estan formant, és a dir, que apunten unes qualitats. Potser en concursos per a escriptors jafets no donaríem un gran nivell però tenint present que el concurs és per a escriptors que s'estan formant t'adones que sí, que n'hi ha dos o tres que tenen fusta d'escriptor.

—Gramaticalment parlant, quin nivell creus que tenen les obres presentades al concurs?

—És força bo i en això sí que s'ha notat un increment, ja que a nivell general les obres estan ben escrites i sense errors morfològics o fonètics.

—Tenies referència dels premis

literaris de Cassà o és el primer cop que d'alguna manera t'hi sents involucrat?

—La veritat és que no hi havia estat mai, però jo tinc en bon concepte el premi de Cassà. A les comarques gironines hi ha tres premis importants a part del Bertrana. Un és el premi Recull, que ha anat agafant prestigi amb els anys. Un altre és els premis Ciutat d'Olot, que ha passat per moments de crisi abans de trobar la seva línia definitiva. I després hi ha uns premis que són els de Cassà, amb una dotació econòmica petita, però que tenen molt de nivell. És a dir, a nivell de les comarques gironines,

En Miquel Pairoli i en Josep M. Fonolleras presentant els seus llibres de l'abril passat.